

[Hanne Severinsen]

indbyggere i denne periode, men til gengæld har vi flere ældre og svagelige, og det betyder, at medicinbehovet ikke er faldet tilsvarende.

Jeg efterlyser altså i virkeligheden svar på mit spørgsmål.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Jeg vil ikke på forhånd give tilsagn om, at der i Københavnsområdet ikke nedlægges flere apoteker, men jeg vil sige til fru Hanne Severinsen, at det vil blive efter meget, meget, meget nøje overvejelse, helt sikkert.

Dernæst vil jeg gerne sige, at København har altså en bedre betjening end det øvrige land. Der findes jo landområder, der er meget isolerede, når det drejer sig om apoteker i almindelighed.

Jeg vil gerne overveje muligheden for en udvidet åbningstid, og jeg vil gerne sige til fru Hanne Severinsen, at når jeg sagde om sundhedsstyrelsen, at den har »overvejet« sagen, så mener jeg, at den har besluttet, at 8 km grænsen ophæves i et par år.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg vil godt have lov til at stille et tillægs-spørgsmål til indenrigsministeren i denne sag, for problemet er givetvis, som det er sagt, at der skal være et vist underlag, for at man kan opretholde et apotek. Men der er heller ingen tvivl om, at med den udvikling, der har været i hovedstaden, føler befolkningen det efterhånden ganske svært at nå frem inden for de åbningstider, der nu engang er, og forsyne sig med medikamenter.

Jeg rejste for mange, mange år siden – det var i folketingsåret 1961–62, da vi havde loven til behandling – spørgsmålet, om man egentlig ikke kunne overgå til en friere næring inden for det område, der her er tale om. Og jeg vil direkte spørge ministeren, om det ikke under hensyn til de mange apoteksnedlæggelser, der har været i årenes løb ikke blot i hovedstaden, men i øvrigt ude over landet, kunne være naturligt, at man indførte eller udbyggede en ordening, hvorefter der var i hvert fald flere A-udsalg og måske også B-udsalg, således at man kunne nå at komme frem til udsalgsstederne inden for den normale åbningstid. Jeg er godt klar over, at det rækker noget videre end det stillede spørgsmål, men jeg synes, tiden er inde til at rejse

dette spørgsmål. Befolkningen har et rimeligt krav på, at de medikamenter, den skal have, er til at få så nemt som overhovedet muligt.

Hanne Severinsen (V):

Egentlig burde jeg takke for, at jeg har fået det positive ud af det, at man vil overveje at ændre denne 8 km grænse. Men stadig væk synes jeg, det havde været interessant, hvis man i stedet for havde lavet et forsøg og prøvet at undersøge, om det i virkeligheden ikke går hen og bliver dyrere end en udvidet åbningstid for visse af apotekerne. Hvad med en forsøgsordning, hvor man prøvede at se, om ikke en øget apoteksdækning og udvidet åbningstid i virkeligheden kunne spare udgifter på andre områder? Jeg tænker både på disse taxarefusioner, som vi jo nu taler om, og også på hospitalsindlæggelser. Jeg indrømmer, at indenrigsministeren tit er i en forfærdelig katepine, fordi han godt kan pege på besparelser, når han nedlægger et sted, men han kan ikke direkte sige, om det fører til flere hospitalsindlæggelser, som måske koster mere. Men det er jo i virkeligheden det, der er problematikken i dette spørgsmål.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Til hr. Hagen Hagensen: Jeg er helt klar over, hvad hr. Hagen Hagensen tænkte på, og jeg er også helt klar over, at Københavnsområdet har relativt flere ældre og svagelige. Det vil jeg i allerhøjeste grad tage med i mine overvejelser, når jeg får indstillinger fra sundhedsstyrelsen.

Må jeg sige – og det gælder også fru Hanne Severinsen – at man skal ikke tro, at man laver nogen ting gratis, hverken med hensyn til udvidet åbningstid eller med hensyn til at opretholde apoteker. Der skal garanteres en vis løn til apotekere, de skal have betaling, så det er ikke noget, man sådan bare uden videre kan gøre, når man kræver så mange apoteker som muligt, uden hensyn til hvad det koster. Det er en problematik, vi stadig væk møder her i folketinget. Jeg skal lade være med at sige, hvilke partier der kræver, at der skal skæres meget ned på de offentlige udgifter – det ved enhver.

Må jeg sige til hr. Hagen Hagensen, at når det drejer sig om friere næring, så forstod jeg det på den måde, at hr. Hagen Hagensen var